

El Congost

Redacció i Administració } PUBLICACIÓ BI-MENSUAL } Subscripció: Un any, 6pts.
Carrer Calabria, 15 } Any 1 La Garriga, 15 Octubre 1933 Núm. 17 } Número solt, 20 cèntims

L'ATUR FORÇÓS

L'aforisme antic «nosce te ipsum» com a principi bàsic de la sabiduria, pareix com si el món, com a col·lectivitat, el tinguéssim completament oblidat.

Les lleis que regeixen la vida de l'individu són les mateixes per a la col·lectivitat. I així com un individu viu èpoques de prosperitat quan ha tingut èpoques anteriors en que ha despès menys del que ha guanyat, igualment la humanitat ha viscut èpoques de prosperitat quan l'han precedit anyades en què no s'ha consumit sinó una part del treball esmerçat en crear riquesa i benestar.

Avui tots fruïm d'una civilització (carreteres, ferrocarrils, urbanitzacions, manufactures, etc.), fruit d'un treball acumulat per generacions anteriors que, altruistes, no consumien enterament el producte del seu treball, i ben conscientment volgueren que les generacions futures gaudissin del benestar acumulat per elles.

Vingueren guerres de nacions, vingueren perforacions socials, i en virtut d'això la humanitat present no ha volgut acumular treball per a l'esdevenidor, sinó que pensant sols en el consum, ha destruït més riquesa que no ha produït, donant lloc a la crisi i a l'empobriment col·lectiu.

No és amb remeis simplistes ni menys amb els que portin a una disminució de la producció (setmana de 5 dies, disminució horària del treball) com la humanitat salvarà la crisi que travessem, sinó amb

l'aplicació rigorosa de remeis directes i indirectes, l'eficàcia major o menor del quals podrà judicar-se pel fet de contribuir més o menys a augmentar la producció de riquesa o evitar la seva destrucció

La pau social producte d'una millor distribució de la riquesa.

La major producció de les classes obreres, efecte d'una major participació en l'ús de la riquesa

L'anul·lació dels pressupostos de guerra de les nacions, com despeses inútils en temps de pau i destructores de riquesa en temps de guerra.

La disminució de l'intervencionisme directe de l'Estat, amb el corollari de la seva burocràcia creixent, per a evitar el foment de les classes parasitàries, d'indole pitjor que la noblesa antiga, tendint a la disminució dels impostos, com a participació indeguda dels gastos no reproductius en la producció de la riquesa.

Totes aquestes normes, i no pas mai una sola d'elles, poden fer-nos creure en un retorn a la normalitat, i en la correcció de l'atur forçós.

Del contrari, serà tirar més llenya al foc, on la pobra humanitat tindrà de redimir-se dels seus errors expiant com un pobre arruïnat les seves hores de disbauxa, de vida discutida i incontrolada, mentre espera una generació següent, més generosa, més treballadora i més cordial.

JOSEP I. MIRABET

FUNDACIÓ
JOSEP MAURÍ

Fets i comentaris

Pluja d'estels. El passat dilluns dia 9 d'Octubre, ens fou donat el gaudir d'un espectacle astronòmic digne d'esser recordat per la seva bellesa a l'ensem que per la raresa del mateix.

Era molt fàcil tot contemplant la pluja d'estels a la qual ens referim, sentir entre les reunions de veïnat els més variats comentaris sobre l'origen i conseqüències que podia reportar aquell raríssim castell de focs artificials que es creuava qui sap quantes dotzenes de quilòmetres lluny del nostre planeta.

No voldriem fer-nos impertinents als nostres lectors en recordar que segons versió donada per persones competents el fenòmen fou purament astronòmic; no tenia per tant cap repercussió meteorològica.

Ja durant el crepuscle començaren a distingir-se nombroses esteles lluminoses, que augmentaren en nombre i visibilitat gradualment amb l'avançada de la nit, i assolint el seu grau màxim cap a les vuit.

Cal remarcar que el nombre d'astrolits que s'ens feren visibles, es en proporció insignificant comparat amb els innumbrables que, seguint la seva òrbita, sense penetrar a l'atmosfera, no es podien veure de cap indret de la terra.

Es molt probable que la pluja d'estels del dilluns fou el resultat de la disgregació d'algun cometa.

Festa de la raça. La commemoració del descobriment d'Amèrica coneguda per la festa de la raça, celebrada el passat dijous dia 12 d'Octubre, portà a La Garriga nombrosos forasters. Encar que a la nostra vila aquesta festa i d'altres similars de significació històrica passin gairabé desapercebudes, a Barcelona es pot dir que es fa festa completa.

No es doncs, d'estranyar el veure moltes colles de forasters que ultra fer un dia de camp, no es descuiden del petit o gran cistell en previsió d'una molt problemàtica ensopegada amb algun bolet escadusser.

Sorteig de reclutes. Diumenge passat tingué lloc a Barcelona, a la caixa de reclutes de la zona, el sorteig dels minyons de la lleva d'enguany.

Els garriguencs podem dir que hem tingut sort en aquest sorteig, ja que son en nombre molt escàs els caiguts soldats, un d'ells, però, destinat a l'Àfrica, que és Isidre Sauqué.

Preparatius electorals. La política local somorta com el foc sota la cendra, sembla s'ha revifat quelcom amb la convocatòria d'eleccions municipals en data propera.

No manquen profetes que combinen candidatures i resultats per tots els gustos.

Cinemes. Diumenge passat tingué lloc al cine "Círcol de Recreo" l'anunciada projecció del film "Soc un fugitiu."

De fotografia perfecta i ben desenrotllada la trama que encar que real segons llegírem al començ de la projecció trobarem quelcom novel·lesca, la pel·lícula tota ella és una exposició crua i realista d'una llei penal absurda i cruel que lleva al protagonista tota esperança de redempció de la relliscada petita, però fatal, tinguda en un moment d'extremada misèria.

Tot el film molt interessant i en alguns moments emocionant.

* * *

També al cinema "La Alhambra" es projectà el mateix diumenge el film parlat en espanyol "La última noche" comèdia d'argument lleuger i d'escenes molt gracioses, i que aprofitarem per admirar una vegada més la sobrietat d'Ernest Vilches, la gràcia i comicitat de Joan de Landa, la bellesa de Maria Alba i la ingenuïtat de Conxita Montenegro. L'altre film projectat i parlat en anglès que porta per títol "La doncella particular" fou una de tantes novel·letes que passen amb l'amaniment d'una visió de la vida de Nova York, per nosaltres molt estranya i complicada.

La llet i els seus derivats. Dificultat màxima per tot home de ciència es amotllar-se a la capacitat de l'auditori.

Aquí rau el secret de l'èxit per tot conferenciant i home de tribuna.

El Dr. Cardelús, il·lustre Professor de la Universitat Industrial de Barcelona, tingué l'amabilitat de donar-nos el dia 1 d'aquest mes en l'estatge social de la F. J. C. una interessant conferència sobre "La llet i els seus derivats." La matèria era altament pràctica, més tractant-se en un poble on abunden els lleters.

La llet, exposà el Dr. Cardelús, és un líquid que segreguen les glàndules mamàries de certs animals.

L'aigua en quantitat de 87'40 %, la grassa, el sucre de llet, caseïna i algunes sals són els seus principals elements.

Es doncs la llet un excel·lent aliment puix conté tots els elements essencials per la vida.

Un dels perills principals de la llet és l'infecció produïda per múltiples causes, per això recomenà bullir-la sempre.

Modernament per evitar l'infecció i no perdre el gust de la llet hom es val de la pasteurització. La llet a una temperatura de 62 graus, per espai de 30 minuts, és la millor pasteurització.

INDUSTRIES DERIVADES.—En breus i clares síntesis exposà el Dr. Cardelús, la formació dels derivats de la llet.

Mantega, Formatge, Llet condensada, Llet en pols, Yoghourt i Keffir.

Plau-nos en fi donar un vot de gràcies al Dr. Cardelús, desde les planes de nostre quinzenari per la seva gentilesa i gran perícia en exposar la matèria. C.

De l'Ajuntament. Sessió del dia 4: Fou acordat pagar les factures de Josep Dalmau, Miquel Font, Joan Vilagut. Restar assabentat que el professor del Col·legi de St. Lluís, té el caràcter de particular, segons declaració del Sr. Director; Passar a la comissió de Foment, el projecte d'alineacions de la "Zona de Can Noguera." Ordenar a M. Terricabras la construcció de voravies en els edificis de la seva propietat del carrer de Berti.

Existència en caixa el dia 27	6.611'63
Ingressos	12.411'86
Ingressos totals	19.023'49
Despeses	9.834'27
Existència el dia 4	9.189'22

Sessió del dia 12: Fou concedit a Jaume Aspa Tor la construcció d'una casa al carrer del Figuerol. I va tornar-se a parlar del problema escolar local.

Existència en caixa el dia 5	9.189'22
Despeses	2.092'70
Existència el dia 11	7.096'52

FULL FEMENI

La tia Francisca

Coneixieu la senyora Francisca Blancafort, Vda. de Gros? Molts de vosaltres recordareu aquella simpàtica velleja de càn Jaume, que s'anomenava ella mateixa *la tia universal*, perquè a més dels nebots que Déu li havia donat en tenia molts d'altres d'adoptius, que amb complaença li deien *la tia Francisca*.

Avui, bo i enyorant-la, parlarem de la seva vellesa admirable.

Era d'un caràcter jovial, i deia que no li agradava d'anar amb els vells, perquè sempre estan de mal humor i ella volia rialles i alegria. Així se la veia, en els seus 80 anys, sempre voltada de jovent, contant rondalles i conversant de les coses belles de la vida. Sabia seguir perfectament aquell deliciós consell d'Ivon l'Escop: "Acostumeu-vos a mirar les coses pel caire bonic. Traieu dels contratemps el major partit possible: no us angoixeu que les roses portin espines, ans be alegreu-vos que les espines tinguin flors. Feu com el rellotge de sol, el qual només assenyala les hores de llum; no conteu als altres les tristeses del vostre passat sinó les alegries que sentiú i les joies que espereu. (El Llibre de les dones, pag. 138.) De penes, bé n'havia passades, però tot i que les sentia profundament, procurava allunyar-les de sa pensa.

—Quan les coses tristes de la meua vida—deia—comencen a donar-me tombs, de seguida giro full i em recordo de les alegries que Déu m'ha enviat, que tanta joia han portat al meu cor —

Entusiasta de les poesies i de la música trobava la més acabada expressió del goig de la seva ànima en les cançons que florien tremoloses en els seus llavis, on s'hi badava un somriure d'encís. Sovint els sentiments del seu cor eren tan intensos, que li calia expansionar-los amb una llàgrima furtiva. Recordem l'inefable melangia que posava en les estrofes planyívoles de "El Barretinaire", la cançó encetadora d'aquell gentil enfilall que havia de fer-la remarcable. De primer foren cançons de la seva adolescència, després xamoses tonades que ella mateixa posava a unes estrofes predilectes—tot i desconeixent en absolut les més elementals nocions de música—més endavant unes senzilles poesies que composava i retenia maravellosament a la memòria i finalment ajuntant rimes i tonades, forjades per ella mateixa, que tenien el bell dó, d'una joia encomanadiga. Seria llarga la llista que podríem recollir, de tot aquest ramell, on es manifesta la seva ànima exquisida, ramell perfumat que algun de nosaltres flairàvem en aquelles hores boniques dels seus concerts íntims. La llur importància es feu célebre i eren sol·licitats forces vegades amb gran goig de l'amable *tia Francisca*.

Mancaria quelcom d'essencial, si no fèssim esment de les seves relacions amb Déu. Eren vertaderament un encís i un exemple. La senzillesa les embolcallava fent de

les seves oracions una gràcil conversa que ben segur que el bon Jesús escoltava somrient.

—Ja li dic jo, a Nostre Senyor—li havíem sentit dir—que si em descuido de donar-li gràcies d'alguna cosa, no s'ho prengui malament. De tant en tant jo li dic: "Gràcies per totes les vegades que em feu beneficis i jo no me n'adono.—

Explicava també que quan estava cançada de dir coses a Déu, amb el mateix tò de veu, n'hi cançava una i això el feia més content. I per cantar-la-hi no necessitava estudiar-la, car floria espontaniament en els seus llavis. La cançó preferida, era una íntima poesia de Mn. Verdader al Jesuset del sagrari i certament que el gran poeta —a qui ella havia conegut—hauria estat satisfet de la tonada mística i dolça que va posar-hi la bona velleja.

Una ànima així amorosa i encisadorament senzilla, per força ha de gaudir aquella immensa joia que omplia son cor de dolls de tendresa: el cel. El somniava i dels seus somnis en feia rimes sentidament recitades. I en imaginar-se'l tot vibrant de música i cançons escollia un lloc entremig dels chors dels àngels, on segurament, Déu l'ha posada per refilar plena de gaubança per tota una eternitat.

M.ª A. C.

Fruita madura

Pagesa fornida,
que tota aixerrida
gentil i garbosa ja tornes de l'hort,
i passes lleugera,
somrient encisera,
i de que ets bonica no en tens ni record.
Lluu dins ta cistella
la fruita novella
flairosa i madura, que vens de cullir,
més tu, sanitosa
com ella ets formosa
i tant tu com ella, el cor feu glatir.
Les pomes galanes
semblen tes germanes,
tan gaies, tan fines, tan roges com tu,
la pera ensucrada
sedosa i daurada,
té la suau turgència que té el teu coll nu.
La dolça cirera
que al sol reverbera
ha prés dels teus llavis l'encesa rojor,
i tota la fruita
apar en la lluita
de fer se't idéntica, en gràcia i frescor.
Cullita madura
ton ser tot augura,
fruita assaonada que ubérrima lluu,
vols dir me, pagesa,
si aquesta bellesa
l'has presa tu d'ella o bé ella de tu?

† M.ª Teresa de Vilarrubia

LA NOSTRA

Privilegis de

La Garriga

Ja en una altra ocasió vegérem que La Garriga havent estat terra de realeng fou almenys dues vegades traspasada a la soberania d'algun noble, últimament a la del Compte de Centelles, i altres tantes vegades fou retornada al poder reial. Per aixó ara (1) el rei Martí volent reparar els danys que amb aquests canvis sufririen els drets dels garriguencs reafirma els seus antics privilegis (2) amb les següents paraules: *Item lo dit senyor com la dita perroquia se sia ja reeumda daltres vegades, ab lo present loch loc, approve e conferme a la dita universitat e singlars de aquella, tots e qualsevol privilegis, libertats, franqueses e bens coses, els restitueix en aquelles, supplents de son poder que aquest loament valle tant com si los dits privilegis e libertats, e coses eren açi expressament posats e insertes. Plau al senyor Rey.*

Per tal de donar garantia de cumplir totes les prescripcions contingudes en aquest document prometé el rei tenir-lo com si hagués estat fet per les mateixes Corts Generals: *Item promet lo dit senyor Rey per si e per tots sos succehidors que totes les demunts dites coses tendra e observara perpetualment als dit prohoms universitat e singlars, axi com si en corts generals eren fetes.* No content amb aixó, enlaira el caràcter del document i fins dels mateixos garriguencs, manant que sigui considerat com a llei pactada, no pas imposada e vol e mana lo dit senyor que aquelles als dits prohoms e altres dessus dits sien tengudes e observades, axi com a ley paccionada per tots sos succehidors, sotsmeses e oficials en lo dit Regne, de qualsevol estament, ley, condicio o dignitat sien.

Es cosa sabuda que l'hermenéutica en les lleis té una importància capital car per l'interpretació de la llei pot variar-se el seu contingut. El rei Martí volgué tallar a l'avançada l'interpretació d'aquest document contrària al seu esperit favorable als nostres passats, anulant des d'ara tota interpretació perjudicial i condemnant encara a la pèrdua del seu ofici al qui sabentment fes tal cosa. Diu així un fragment: *Encara ordona vol e mana lo dit senyor que les coses dessus e deins especificades no puxen esser interpretades, raonades o declarades per lo dit senyor ne per sos succehidors oficials o altres qualsevol, sino a tota utilitat dels prohoms, universitat e singlars dessus dits, e de lurs bens, e succehidors; abdicant tot poder ara per lavors e viceversa, a aquells o aquell qui faria o acceptaria de fer encontrari la dita*

COMENTANT...

Vigília de festa.. Animat i nombrós grup d'aimants de la Natura en marxa... De les grans ciutats als humils llogarets de la montanya. L'atmosfera térbola de cafès, cinemes i sales de ball substituïda per l'aire pur que brinden els alterosos reconets de la terra mare.

Bell esport. Joliua manifestació de regenerament de la raça. Atractivola escola de la vida.

Dividim el grup: una majoria preocupada solament de l'educació física; una petita minoria, els vertaders excursionistes, agermanant la salut del cos amb els problemes de l'esperit.

L'excursionisme en plena evolució... L'Escola primària pot jugar-hi un paper de capdal importància: que gairebé tots els aimants de la Natura del demà sàpiguen traçar plànols, confeccionar itineraris, traslladar a les blanques quartelles llurs impresions, etc. etc. La part material en amorosa harmonia amb la psíquica.

Mestrestant, però, contemplem amb delectança l'animat i nombrós grup, que sap preferir l'aire pur dels alterosos reconets de la terra mare a l'atmosfera térbola de cafès, cinemes i sales de ball...

F. C. P.

La Garriga, 14 Agost de 1933.

conexença, la qual fruturos de tota substantia e valor, e ipso facto et jure ara per lavors e lavors per ara sie cassa e nulla, e feta axi com per privada persona e noresmenys ipso facto e jure romanguessen tals jutges e oficials privats de lurs officis, vullés que aquells haguessen a vida o a beneplacit, si certificats del present privilegi e ley paccionada lo contrari atemplarien per alcuna raó. Plau al senyor Rey.

J MAURÍ

(1) Continuem glosant el document contingut a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, Registre 2295 folis 15, 16, 17 i 18.

(2) Per ara ens son desconeguts.

Notes d'un viatge a Roma

Un viatge a Roma es una cosa abellida per tothom, però d'una manera molt especial pels cristians. Per això no fou d'extranyar el nombre de peregrins garriguencs que fa poc visità la urbs més famosa de tot el món. En aquesta ocasió volem donar als nostres lectors un tast encara que sigui esquitit i despintat de les coses tan impresionants que vegérem a la ciutat dels Papes. Per raó de l'espai haurà de limitar-se a ésser una senzilla enumeració de les obres o dels fets cims del viatge, precindint de mil altres coses fort interessants, (per exemple les visites a Marsella, a Génova "la superba" a la polida ciutat de Pisa...) De la que podem anomenar la Roma civil actual es de remarcar l'impuls donat per Mussolini a les obres públiques. Ens ha semblat que amb elles el duce procurava enlluernar els italians en els seus palesos desitjos de grandesa, de pompa i d'inflament. Proves d'aquesta mateixa tendència son la moderníssima via del Imperi que té a banda i banda les monumentals runes de la Roma dels Césars, la plaça de Venècia amb el palau del duce i el grandios monument a Vittorio Emanuele II, pare de la pàtria, la gran manifestació de feixistes cremonesos, que presenciàrem, amb els fastuosos festivals al parc de la Villa Borghese.

Ens semblà que la joventut i la majoria dels italians fins a quaranta anys son feixistes. Es difícil que caigui Mussolini però temem per Itàlia el dia en que això s'esdevindrà.

La sumptuositat sembla haver estat la característica de la Roma de tots els temps. Encara avui ens admiren les colosals runes de la Roma dels emperadors: Les termes de Caracalla; les traces del circ màxim que s'estan desenterrant; el palatí, palau dels césars; la basílica de Constantí; la vall del Foro Romà, cor de la vida civil de la Roma pagana amb la via sacra, la rostra, les morades de les vestals, els temples i basíliques; el mausoleu d'Adrià i el panteó d'Agripa amb aquell bofet de cel al mig de la cúpula... i per damunt de tot l'enorme mole del Colosseu.

La Roma moderna deu, però, la seva magnificència als Papes. A cada pas trobem una edificació monumental deguda al seu amor a les arts. Al costat de les grans construccions civils, com son e's palaus del Capitoli (avui Ajuntament), del Quirinal (abans residència d'estiu dels Papes, avui palau real de la Cancelleria, etc., cal fer esment especial de les basíliques jubilaires que rivalitzen en riquesa d'ornamentació i gran-

desa de concepció: La basílica de Sant Joan de Laterà vertadera catedral de Roma; la immensa basílica de Sant Pau extra-murs, edificada el segle passat, de cinc naus, separades per quatre fileres de columnes de marbre blanc, amb rica ornamentació; la basílica de Santa Maria la major, amb el seu riquíssim artesonat; i superant-les totes la basílica de Sant Pere del Vaticà, i la seva plaça on cal admirar la genialitat de Bramante, Rafael, Miquel Angel i Bernini; el marbre, els mosaics i el bronze són els únics elements que decoren l'església més gran del món; fou per nosaltres una de les impressions més fortes la visió de l'interior de la basílica des de la cúpula de Miquel Angel.

Encara cal afegir a tanta riquesa la continguda en els museus del Laterà i en el palau del Vaticà. Ens donem compte que en aquestes ratlles passen forçosament sense esment moltes de les obres més genials de la humanitat (el Moï: és i la Capella Sixtina de Miquel Angel, les lògies de Rafael... etc.)

El cristià troba arreu mil i mil relíquies venerandes: els cossos de Pere i Pau, dels màrtirs, la vera creu, l'escala santa, etc. Però on la fe ciuma amb veu més eloqüent es en el fúnebre silenci de les catacumbes. Hem visitat les de Domitila, de Sant Sebastià i les de Sant Calixte tan càlidament cantades pel papa català Sant Dámas.

Es hora de dir que en la nostra visita dominà sempre la nota de peregrinatge, per això, els moments culminants corresponen a aquest esperit, i són: les visites a les catacumbes, i la missa que en elles celebrà el Sr. Cardenal de Catalunya; el viacrucis al Colosseu, les visites jubilaires (en aquesta ocasió ens plau de felicitar als organitzadors de la peregrinació car malgrat ésser meridionals, en les nostres visites jubilaires, s'aconseguí donar una lliçó d'ordre i disciplina solament igualada pels tudescos i no amb tanta glòria, (car ells tenen molt arrelat l'instint de societat i disciplina) i finalment l'apoteósica audiència pontificia que meresqué del Papa paraules tant elogioses per als Joves Cristians de Catalunya.

Certament que hom no podia trobar una clau més escaient al peregrinatge que la visita a aquell vellet venerable últim representant de la llarga serie de Pontífex Romans, l'home que amb menys força material té un major nombre de súbdits i una major potència espiritual.

ESPORTS

Fragments d'una conferència

En aquells temps en que la Federació Catalana de Futbol encara es donava compte que l'esport també es una branca important de la cultura tingué el bon encert d'organitzar una serie de conferències sobre temes esportius a càrrec d'elements de reconeguda vàlua dintre el nostre món intel·lectual les quals assoliren un èxit esclatant i valgueren a la Fedetació organitzadora grans elogis per part dels clubs, la premsa esportiva i dels esportius de debò, per la bella campanya que en l'ordre cultural venia realitzant.

Per motius però que algú deu saber i que nosaltres ignorem, les conferències s'acabaren malgrat les protestes i lamentacions, que d'aquesta suspensió la premsa ha vingut fent repetides vegades. Avui d'aquells actes no en resta més que un grat record.

L'acudit de portar damunt d'aquestes columnes un tema que ja semblava inoportú, ens vingué dies enrera quan regirant retalls de periodíc d'aquells que hom guarda per considerar-los interessants, ens vingué a ma una resenya de la més important potser d'aquelles conferències i que nosaltres creguerem proveïda de doble interès per als nostres lectors per tractar-se d'aquella tan memorable que donà Valentí Castanys a la Sala Mozart de Barcelona.

Gosariem afirmar que tots els bons lectors d'aquest nostre periodíc coneixen a en Castanys i l'admiren a través dels «articles que ha sabut dibuixar amb el seu humorisme, i les caricatures que ha escrit». «L'humor base de la felicitat esportiva» és el títol amb que Castanys va batejar la seva disertació que omplí la sala de gom a gom.

Ens plau reproduir alguns comentaris molt encertats que feu «La Publicitat» entorn d'aquesta conferència.

«Inútil fer remarcar l'èxit d'En Castanys; dubtar-ne hauria estat desconèixer el seu valer i el seu prestigi; prestigi que s'ha guanyat en una llarga campanya ininterrompuda d'èxits sorollosos, perquè Castanys sap arribar al cor de la gent i cantar les veritats com un temple, sense fer sang. La seva ironia hom la sent penetrar al viu, però embolcallada en un dolç perfum que us embriaga i us desarma.

En Castanys ha tingut la virtut de dir sempre les coses

pel seu nom, sense eufemismes i el que és més admirable sense que els seus contraopinants hagin pogut descarregar-se amb una interjecció de malhumor».

I a continuació copiem un fragment del bell parlament d'En Castanys.

Per a fer impossible l'humor dels jugadors de futbol i mantenir llur estat d'excitació, hi ha el reglament que és una cosa implacable. El jugador no es pot distraure un moment ni es pot permetre l'expansió més innocent. Un davanter no pot situar-se estratègicament més enllà dels defenses, perquè encara que els contraris no se n'adonen tots aixequen els braços enlaire amb uns crits d'auxili que eixorden i l'àrbitre toca desesperadament el xiulet com si es calés foc al camp. Hi ha dos bocins del camp, que són les eixides del porter i en diuen l'àrea fatal, en els quals els jugadors han d'anar amb peus de plom i les mans a les butxaques, aguantant-se fins la respiració perquè una lleugera relliscada equival a la immediata execució del porter. Els jugadors mentre evolucionen per l'eixida del porter han de vigilar i procurar no cometre faltes mancades d'intenció que poden ésser interpretades com a intencionades, i tenir cura de cometre les faltes més intencionades amb un posat d'ingenuïtat que commogui. El manxaire del futbol no és el refli, com creuen equivocadament la majoria d'aficionats. El manxaire del futbol és el porter. El refli no és possible perjudicar-lo reglamentàriament; per fer-li purgar els seus pecats cal esperar-lo a la sortida. El porter, en canvi, pot ésser executat reglamentàriament dintre del mateix camp, i ha de purgar totes les faltes comeses pels seus companys. ¿Que un defensa trobant-se en una situació compromesa no té més remei que enviar una pilota a «córner»? Doncs, «córner» contra el porter, procurant que la pilota li vagi a les mans perquè tot l'equip contrari se li abraoni al damunt i l'estovin com uns matassos. ¿Que un mig fa una traveta a un contrari, o li entafura el colze, a l'estómac, o el carrega antirreglamentàriament? Frekik contra el porter. ¿Que un defensa acarona una pilota amb les mans o bé equivocant-se d'efèric clava una puntada de peu al capdavant de l'espinada d'un contrari? Penal contra el porter».

IMPRENTA MERCANTIL :- LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

PETIT SIGLE

Merceria : Confeccions : Gèneres fins

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

**Confiteria i Pastisseria
MARIO VALLS**

Centre, 7

Telèfon 67

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Fàbrica de Gasoses i Sifons Eduard Pujol

LA GARRIGA

MECANICA I ELECTRICITAT A. SISQUELLA

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

Barberia Casa Jaume

Saló per a Senyors
Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 26

Elaboració diària de pa
de Viena, moreno i
integral

ES SERVEIX A DOMICILI

Forn de Sant Roch

Bany, 26 LA GARRIGA

Carns Fresques - Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Confiteria - Pastisseria - Comestibles fins

A. Arisó i Carreras

Centre, 45 i LA GARRIGA : Sucursal: Centre, 3

Mecànica - Electricitat - AUTOS DE LLOGUER

JOSEP BORRELL

Anselm Clavé, 32 i Bany, 44, garatge - Telèf. 72

Perruqueria

per a Senyores

JANET

Francesc Ferrer 5

LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf. 72 LA GARRIGA

Agencia de Transports "Casa XELA"

Lloguer d'autos i carruatges per a excursions i estació

Servei a domicili

Josep Codinachs Codina

Camionista del Ferrocarril del Nord

Es reben encàrrecs de totes classes

LA GARRIGA

C. dels Bany, 58
Telèfon, 16

BARCELONA

Baixa St. Pere, 75
Telèfon, 1947 - S. P.

FARMACIA I PERFUMERIA

PRODUCTES FOTOGRAFICS

LABORATORI D'ANALISI

R. FERRANDIS

TELEFON 83

LA GARRIGA

BALNEARI

BLANCAFORT

Aigües termals radiactives : Reuma :

Artritisme : Hipertensió arterial :

Enfermetats de la pell : Esgotats
del sistema nerviós per "surmenage"

Fatiga intel·lectual : Convalescèn-
cies : Post-operacions, etc., etc.

Confort modern

Cura de repòs * * *

Aire sec * * *

Clima ideal

LA GARRIGA

Especialitat en la taula de règim,
en la qual es segueix amb tota
cura les prescripcions facultatives

Cuina excel·lent

Granja Rosanes
de La Garriga

Venda de llet
i els seus derivats

Carrer Clarís, 19
BARCELONA

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:
FREDERIC CALLIS
Agent de Comerç col·legiat
LA GARRIGA